

OCOKAŁY (1) *part praet act*

N sg m ocokały.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w.

Prawdopodobnie: Zawzięty, natrętny: Iáko ná kárku końłkim kiedy ocokały Slep vsiędzie: piie krew bydlęcą dzień cały. [...] Nie ruszy lię on owad/ nie odleci łnadnie; Aż pełen y opiły ná ziemię vpádnie. KlonWor 76.

Cf [OCOKAĆ]

DD